barbaꝝ ⁊ goticū: in femīo/ ꝑter ceteros poſuit. Corne, tacit⁹. lib. xiij. ꝑmiū honeſtę operę aſſequi q̄ꝫ corrumpe cubicl'a principū foeminaꝝ. nōne ⁊ Auguſtin⁹ videt̃ in ſua grāmatica dicitq; eſſe generis cōmunis.

¶ Phyſis prima ſyllaba cū y greco, d̄r latinę natura. ⁊ oīa eius cōpoſita cū y greco ſcribi debet, vt phyſica, phyſiologia ⁊c̄. ⁊ phiſicus (teſte Cicerone de natura deoꝝ). i. naturalis: Et phyſiologia (eodē teſte). i. naturę rō. phyſionomia aūt ad verbū dicit̃ naturę regula: ⁊ teſte gellio, id nomē ſignificat mores naturaſq; hoīm cōiectatiōe quadā/ de oris ⁊ vultus ingenio/ deq; toti⁹ corporis habitu/ ſciſcitari: Nota aūt, q̄ phyſis primā corripit. vnde Alexāder nequā: vel (vt alij dicūt) Marcialis coquus: Corripit natura phyſici curſuq; rotatu. ſup hoc dic̄ Paul⁹ pōpili/ marcialis coqu⁹ ꝓductā breuiat hoc verſu ꝑdicto/ in dictōe phyſis: (vt idē dicit) ſed hūc tu lega coquis: At bone pōpili etiā phyſis apud alios corripit̃: vnde Sybilla, vt allegat eā Lactan, meus lib. ij. cap. xij. αυτοσ ελιξεφυσιν παντον γενησ βιοτοιο Et grecum hec ſtichon neſcio cu⁹: ſed tamē egregiū ⁊ catholicon αιον παρτρ φερει. λολιχοσ χρορος ειλερ αμεκειρ. ονρομα και μορφηρ. και φυσιρ ηλειυχι ꝑꝑ ſic interꝑtat̃. eūū oīa rapit ⁊ furtiuū tēpus: noīa ⁊ faciē ⁊ naturā ⁊ fortunā/ ⁊ pr̄udēti⁹ cōtra ſymachū, ne nos o miſeri phyſicoꝝ dogmata fallat. Et phocyllides ī ſuo nuthetico μηπαρχεησ εονασ φυσεωσ εισ κυπριν αθεσμον/ inuenio etiam corripi/ ⁊ in aureis carminibus pythagore.

Q

¶ Quattuor ꝑ duplex t ſcribendū eſt: ⁊ triū ſyllabaꝝ eſt. Virg. x. enei. quattuor hic iuuenes totidē quos educat vphe⁹. noſtri autem male dicunt, quattuor, duabus ſyllabis.

¶ Queſtores a querenda pecunia publica, maleficijſq; indagandis queſtores dicti: Horum autem triplex eſt genus: et qui publico ęrario et ſumptibus publicis preerāt, teuto, ſeckelmeiſter, ader ſylberkammerer, ⁊ hos vulgi et indocti camerarios: Camerlengos burſatores vel imburſatores dicunt: ſunt ⁊ queſtores qui maleficijs dandiſq; iudicijs preſunt, qui et queſtores parricidij dicebantur. Unde Pompo. ff. de origine iuris: ⁊ q̄ vt diximꝰ d̄ capite ciuis romāi ī iuſſu ppl'i ro. n̄ erat ꝑmiſſū lege ꝯſul⁹ ius dicere: ꝓpterea q̄ſtores ꝯſtituebāt̃ a ppl'o, q̄ capi

talibus reo⁹ pſſent, hij appellantur queſtores picidij: Hodie autem dicitur vulgo maleficiorū iudices teuto: blut richter: ꝛ dicti ſunt queſtores teſte Varrōe de lingua latina li. i. a querē do: q cōqrerent publicas pecunias, ꝛ maleficia: ergo dicēdi ſūt merito queſtores: qui iã a vulgo ꝛ fiſcales epoꝝ ꝛ ceſaris dicuntur: Cū fiſcalis ſit res ptinēs ad fiſcum: vñ paulus iureconſultus ff. de publica ꝛ ve: ꝛc: dicit mercatores q de fundis fiſcalib⁹ mercari ꝯſueuerūt, id ē ptinentib⁹ ad fiſcum. Itē ꝛ Suetonius tranquillus de domiciano, fiſcales calūnias magna calūniātium pena repſſit: ferebaturq3 vox / princeps q delatores nō caſtigat irritat: vnde fiſcus eſt pecunia publica, vñ ꝛ dicit Aſconius pedian⁹ / ſup ſcōm verrinaꝝ: fiſci fiſcīe fiſtelle ſpartea ſūt vtenſilia ad maioris ſūme pecunias capiēdas: fiſc⁹ tñ ꝓꝑie ad principē ptinet erarium vero / ad rēp. Tertij autē queſtores prẽſunt militie, ꝛ vice aliqñ fungentes imꝑatoria in exercitu, vulgares apud italos vocant tales ſeneſchalcos quos apud nos credo dici mareſchalcos dictione ſane barbara.

❡ Quindena vocabulū eſt idiotaꝝ / vt valla dicit / ſicut nec / decena, vel quadrantana, dicimus latine.

Quō reſpondendū ſit / p aduerbia interrogantibus.

❡ Cū interrogo, legiſti ne, rñdes optime / legi: vel etiam, vñ Plinius in ep̃la ad corneliū tacitū: ſtudes inquã, rñdit / etiã, vbi ē, mediolani ꝛc. Plures autē / cū interrogãtur ſcripſiſti, reſpondēt: imo, barbare ꝛ pueriliter, imo eñ quod p dūplex m ſcribendū ē et p latinum i, aduerbiū eligendi, nō affirmandi, Lau, val, dicit interrogantibus debere rñdere, etiam, vt diximus: vel / ſic: Sꝫ tamen de / ſic, nullū attulit exemplū quod ego nō poſſum pbare, ſic / em poti⁹ ſimilitudinis eſt aduerbiū / ſq3 rñdendi. Similiter ſcōm artem nō bene reſpōdet / ita, cum etiã ſit ſimilitudinis: tamen cū reſponderis, ita, non facias ſine auctoritate: Nam Simo apud terentiū dicenti dauo, mihi ne reſpondit: ita. Itē nec bene rñdebis, vtiq3 / ſi credi n⁹ lau. val. q dicit / vtiq3 non ita ſolet ad rñſionem adhiberi ꝛc.

❡ Quidam ꝛ aliquis Lauren, teſte, ſic differunt, q quidã certum hoiem ſignificat, vt quidam vult mihi cōmodato dare albertum magnū in phſiycis, ibi ſcio ac nominare poſſum, quis

ille eſt. Aliquis vero incertū hoīem deſignat, vt aliq̄s pulſat fores: cū nō poſſum noīare quis ſit. Vbi aduertēdū eſt, ꝙ noſtri male reſpōdēt, cū ab eis pulſantibꝰ aliq̄n ianuā, queſitū fuerit: quis eſt ille, reſpōdent, aliquis: quidā em̄ deberēt reſpōdere: Illud etiā ſciamꝰ improprie dici, quo quidā vtunt̄: eſt quid mirū: eſt quid pulchrū. dicendū em̄ eſt quiddā mirū quiddā pulchꝝ: nā quid, ꝑ aliquid accipitur, nō ꝑ quiddā ꝛc.

¶ Ruſticus dicit̄ ruris cultor. aliq̄n tm̄ eſt ꝓpriū nomē, vt epiſtola ſcti Auguſtini ad ruſticū. Et Catullus ad ruſticū, ꝓut eſt ꝓpriū nomē. vbi quidā differētię cā ſcribūt, Ruſtycꝰ, ꝑ y gręcum, ignorātię ſuę teſtes: Cū nulla, niſi gręca dictio, ꝑ y gręcū ſcribēda ſit: qualis ruſticꝰ nō eſt: vbi quidā alij multo indoctiores, dicunt, ruſticꝰ, ꝑut eſt nomē ꝓpriū, media lōga, ad differētiā appellatiui noīs ruſticus: Cur nō faciūt etiā inter, fęlix, Clemēs, beatus, magnꝰ, ꝛ cętera multa, differentiā: cū illa ſint qn̄qꜫ ꝓpria qn̄qꜫ appellatiua: ꝙ āt ruſticus ꝓpriū media breui, vt debet, enūcietur, auctoritas catulli ſuffragat̄, dicētis: At en ruſtice ſemilauta crura. quilibet ibi carminis mediocriter expertus, intelligit, in hoc hendecaſyllabo? paleutico ruſtice facere dactylum.

¶ Recens. i. nouꝰ. inde recēs vinū. i. nouū. barbari aūt ꝛ in docti dicūt recens ſocius. i. fortis ꝛ audax. Et recentiores ſcriptores quos dicūt imꝑiti, nouiores. Cuiꝰ cōtrariū eſt vętus vl' vętuſtū: vt vętus vinū, nō antiquū vel ſenex: Seneca. ep'la. lxiiij. quo mō ī vino nimis veteri ipa nos amaritudo delectat. Hieronymꝰ in ep'la ad Auguſtinū. Bibat vinū vętus cū ſuauitate, Et noſtra muſta contemnat.

¶ Reputare eſt ꝯſiderare, ꝛ ſecū cogitare, ſiue recogitare. Pli. iunior Fabio valēti, coepi reputare quos in hoc iudicio quos in illo ſocios habuerim: Idē minutiano fundano. Ita hęc q̄ die feceris neceſſaria ſi quottidie feciſſe te reputes, inania vident̄. Quinti, quotiēs facta reputaui flagella mētis ſonāt vltrices video furias: Et Boętiꝰ: cū hęc mecū tacitus ipſe reputarem, Apuleiꝰ, cū id mecū ſępe reputarē. Aliq̄n reputare accipitur ꝑ cōputare. Vlpianꝰ iurecōſultus, ſumptus litis tutor reputabit ꝛ viatica ſi ex officio neceſſe habuit aliquo ire vel ꝓficiſci. Barbari aūt, ꝛ quibꝰ nullū eſt cū latina lingua cōmerciū, ac-

¶ Religio, vide .j. int' S. fo°. cxxij.